

[Viggo Starcke.]

den 18. september, således at det blot havde været nødvendigt at ændre kursen mellem sterling og krone uden at devaluere selve kronen.

Danmark har et par gange af hensyn til landbrugets eksportpriser fulgt sterling på vej nedad. Efter vort skøn har befolkningen krav på at få at vide: Hvad er den høje regerings pengepolitik? Vil man under alle forhold lade kronen følge sterling? Vil Danmark atter devaluere, hvis England engang i fremtiden skulle finde det nødvendigt eller fordelagtigt at devaluere? Eller vil regeringen forberede en selvstændig dansk pengepolitik, der sikrer kronens indenlandske købekraft, så kronen får lov til at finde sit naturlige leje overfor hver enkelt fremmed valuta?

Statsministeren (Hans Hedtoft): Det ærede medlem hr. Viggo Starcke spørger mig først, om regeringen under hensyn til muligheden for nye valutariske ændringer vil forberede det, det ærede medlem kalder en selvstændig dansk pengepolitik, der sikrer kronens indenlandske købekraft.

Jeg skal hertil for det første bemærke, at jeg ikke kender noget til nye muligheder for at foretage ændringer af den danske kronens internationale værdi. Den ændring af kronens værdi overfor dollar, som fandt sted ved devalueringen den 18. september, var en fælleseuropæisk tilpasning af de europæiske valutaers værdi i forhold til dollar og en tilpasning overfor de europæiske lande, der som Schweiz og Belgien valutamæssigt havde en særlig stærk stilling. Der skulle herigennem være tilvejebragt større muligheder for at opnå balance i forholdet mellem de europæiske lande og mellem Europa på den ene side og dollarområdet på den anden side. Efter at denne tilpasning har fundet sted, kan jeg ikke se, at der er væsentlige grunde, der taler for at fravige den almindelige tendens til at stabilisere de enkelte landes valutakurser, som har været fremherskende efter krigen.

Men for det andet vil jeg gerne sige, at uanset mulighederne for nye valutariske ændringer vil regeringen naturligvis under alle forhold føre en politik, der sigter efter at sikre kronens indenlandske købekraft, og det er min overbevisning, at regeringen også i øjeblikket fører en sådan politik. Det er imidlertid klart, at indholdet af en pengepolitik, der skal holde kronens indenlandske købekraft uforandret, må skifte efter de vilkår, der bydes os økonomisk. Som forholdene er i øjeblikket, er det

regeringens overbevisning, at den rigtige politik er at fremme udbygningen og rationaliseringen af vort kapitalapparat og i det omfang, det er nødvendigt for at sikre denne udbygning og rationalisering gennem skattepolitikken og på anden måde, at hindre forbruget i at stige udover, hvad vi har råd til.

Det er i overensstemmelse med disse synspunkter regeringen har tilrettelagt sin pengepolitik, og det er som sagt min overbevisning, at netop dette vil sikre kronens indenlandske købekraft.

Det ærede medlem kræver derefter, at vi, samtidig med at vi fører en sådan politik, skal lade kronen få lov til frit at finde sit naturlige leje overfor hver enkelt valuta, og i forbindelse hermed spurgte det ærede medlem nu i motiveringen for sin forespørgsel, om jeg kunne opklare, hvorfor man i de dansk-engelske handelsoverenskomster aftalte i sterling i stedet for i danske kroner, og bad om en forklaring herpå.

Rent bortset fra at jeg som nævnt ikke har kendskab til, at der skulle foreligge nye muligheder for valutakursændringer, vil jeg gerne pege på, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke allerede ved flere tidligere lejligheder i dette høje ting har drøftet mulighederne for at lade kronen få lov til frit at finde sit naturlige leje. Ved at gennemgå det ærede medlem hr. Viggo Starckes argumentation ser jeg, at det ærede medlem efterhånden er nået derhen, at han samtidig med at påstå, at man burde have nøjedes med en mindre devaluering end den, som faktisk blev foretaget den 18. september, krævede, at vi skulle have ladet valutakursen blive til som en slags markedspris, fremgået af udbudet og efterspørgslen efter fremmed valuta. Det ærede medlem blev, da problemet sidst blev diskuteret, gjort opmærksom på, at disse to ønsker er indbyrdes uforenelige, da man med ret stor sikkerhed kunne sige, at frie valutakurser ville have betydet højere valutakurser end dem, der faktisk blev resultatet af devalueringen. Under den vanskellighed, det ærede medlem herved kom i, har han altså nu fundet et nyt universal-middel, nemlig at kronen skal have lov til frit at finde sit naturlige leje, og dette forstår jeg skal ske overfor hver enkelt valuta. Det er åbenbart det, der er kvintessensen af det ærede medlems tankegang og vidtstrakte økonomiske betragtninger for et øjeblik siden.

Må jeg have lov til at sige, at jeg finder det ærede medlems forslag interessant. Hvis man skal forstå denne forespørgsel og den realitet, den indeholder, efter sin ordlyd, må